

Večernik

Leto III. (X.), štev. 259

Maribor, sreda 13. novembra 1929

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Pražerna ulica št. 4

V eri miru in sprave

Dne 11. tm. so se po vsem svetu, zlasti tudi v Ameriki in Angliji, vršile velike proslave obletnice premirja, sklenjenega po strašni svetovni vojni l. 1918 na ta dan. Hoover, Macdonald, Briand in drugi veliki voditelji narodov vsega sveta so podali izjave, v katerih so povdarjali odločno voljo svojih držav in svojih narodov za ohranjanje in za utrjevanje svetovnega miru, ki naj bo večni. Živimo v dobi, ki nosi jasno obeležje stremjenja po zagotoviti trajnosti miru in sprave med narodi.

Proces, ki se vrši v tej smeri po vsem svetu, se vrši v malem — zdi se — tudi v naši državi sami. Vedno bolj se poglablja pomirjenje poprej sovražnih si tabborov in pojavlja se volja za sodelovanje v svrhu splošnega gospodarskega in kulturnega napredka. Medsebojno spoznanje in vzajemno proučevanje prilik je danes bolj ko kedaj mogoče in četudi se izreče kakšna kritična beseda, izzvani v atmosferi pomirljivosti prijateljski, bratski.

Zanimiv je bil v tem pogledu vsekakor dogodek, ki se zdi površni javnosti nekaj vsakdanjega, ki pa ima — ako ga pobližje premotiramo — vendarle svoj globlji pomen. Krog 300 kmetov iz hrvatskega Zagorja je obiskalo Beograd in Šumadijo, bili so tudi sprejeti od kralja, in povsod, kamor so prišli, so jih srbski bratje, inteligenca in seljaki, sprejemali kot brate z bratsko ljubeznijo. Zanimivo je to z dvojne vidika: bile so tudi že poprej razne kmetijske deputacije iz hrvatskih krajev v Beogradu in drugod po Srbiji, toda vsikdar doslej so bili ti pohodi aranžirani umetno. Zakaj hrvatski kmet je bil od svojih frankovskih voditeljev vzgojen v sovražstvu do Srbov, in šele pokojni Radić je s svojo posebno taktiko skušal ustvarjati atmosfero pomirjevanja. Frankovski voditelji hrvatskega kmeta — in razun pokojnega Stjepana Radića so skoro vsi ostali voditelji hrvatskega kmetkega pokreta izšli iz frankovske šole! — so skušali napraviti naravnost umeten zid med hrvatstvom in srbstvom in z vsemi sredstvi so skušali zabranjevati med obema elementoma stike in medsebojno poznavanje. Danes, ko so politični voditelji izgubili na neposredni sili vpliva nad narodom in ko se narod čuti svobodnejšega, te mora razveseliti, ako čuješ iz ust udeleženca izleta zagorskih hrvatskih kmetov izjavo, »da je tamo spod gore Ivančice u Hrvatskom Zagorju rodila se misao, da mi, hrvatski seljaci, dodjemo u Beograd i da pozdravimo svoju dragu braću.«

In prav tako te mora razveseliti, ako čuješ besedo priprostega hrvatskega seljaka, ki je nagovoril na dvoru kralja: »Ono, o čem je sanjalo naše hrvatsko Zagorje još prije četvrt stoljeća, ono, što je željno očekivao naš zagorski sin Ljudevit Gaj, evo doživjesmo mi danas... U našem Zagorju rodila se velika ideja našeg narodnog jedinstva, za koju dajmo se na hiljade svoje živote najbolji sinovi junačke Šumadije...«

Demonstracije proti naši državi v Rimu

VISOKOŠOLCI V RIMU SO PRIREDILI VČERAJ VELIKE SRAMOTILNE DEMONSTRACIJE PROTI NAŠI DRŽAVI. — POLICIJA JIH JE KONČNO RAZPRŠILA.

RIM, 13. novembra. Včera dopoldne so priredili, slušatelji rimske univerze viharne demonstracije proti Jugoslaviji in sicer radi provocirane zaustitnice, ki jo je dobil italijanski letalski ataše v Beogradu, polkovnik Cassone, v nekem beograjskem baru. Demonstranti so odšli tudi pred poslopje jugoslovanskega poslanika, kjer so kričali: Doli z Jugoslavijo! in sramotili jugoslovansko državo. Ko pa so demonstranti poskušali metati kamele na poslopje in ga poškodovati, jih je ojačena policija razpršila.

Pred drugo haaško konferenco

PARIZ, 17. novembra. Dočim so francoski listi še včera naglašali, da se bo druga haaška reparacijska konferenca sestala šele po izvršenem plebiscitu o Youngovem načrtu v Nemčiji, torej meseca januarja, pa poroča današnji »Matin«, da je bil med vlada Francije, Anglije in Nemčije dosežen sporazum, da se bo druga haaška konferenca sestala 6. decembra, ker se želi, da bi bila ratifikacija Youngovega načrta izvedena še pred 31. decembrom in da bi stopila že z začetkom leta 1930 v veljavo.

Nove ogromne izgube na newyorški borzi

PARIZ, 13. novembra. »Petit Parisien« poroča iz Newyorka o novih katastrofalnih padcih na efektivni borzi. V treh urah je nič manj kot 6 milijonov 441.000 akcij menjalo svoje lastnike. Mnoge vrednosti so padle na najnižje tečajne stanje. Izgube gredo v milijarde in znašajo v jugoslovanski valuti 414 milijard dinarjev. Včerašnja katastrofa je prišla tako nepričakovano, da so bili prizadeti tudi najbolj previdni spekulanti. Ni nobenega dvoma, da gre za eno največjih spekulacij vseh časov v zgodovini borzjanstva. Ni pa še povsem jasno, kakšen namen zasleduje spekulacija, ker padajo ne samo papirji gotovih industrijskih koncernov, temveč tudi vse delnice prekinprek.

Grški mobilizacijski načrt ukraden

ATENE, 13. novembra. Sovjetski poslanik v Atenah, Ustinov, je nedavno nepričakovano odpotoval iz Atene, da bi bil odpoklican ali premeščen. List »Patris« poroča, da so tri ure pred skrivnostnim odhodom Ustinova ugotovili, da je bil iz tresorja generalnega štaba ukraden grški mobilizacijski načrt.

Spontano, sami iz svoje volje, brez kakršnegakoli vpliva so se dvignili hrvatski kmetje iz starodavnega Zagorja in pohiteli med svoje brate Srbe v Beogradu i. i. Šumadiji ter tam manifestirali za veliko idejo narodnega jedinstva, sloge, miru in sprave. To se je zgodilo v časih, ko zaslepljeni zastopniki hrvatskega razumnštva blodijo po svetu, še vedno meneč, da bodo s pomočjo od zunaj razdrli našo državno stavbo; v časih, ko razni Pavelići in Košutići iščejo zaveznikov v fašistični Italiji, ki jim v zasmehi strelja v hrbet njihove brate, hrvatske sinove v Istri. Kolika zabloda intelektualna, kako blazničen pojav zdravega

neralnega štaba ukraden grški mobilizacijski načrt. V zvezi s tem je bilo aretiranih več oficirjev, o katerih je dognano, da so bili v zvezi z Ustinovom. Pri zaslišanju so izjavili, da je imel Ustinov svoje agente še v angleškem, italijanskem in francoskem poslaništvu, kar je izzvalo v Atenah veliko senzacijo.

Angleška spodnja zbornica

LONDON, 13. novembra. Spodnja zbornica je davi po celonočni seji končala razpravo o pokojninah vdov. Razprava se je zavlekla vsled taktike konzervativcev, ki so vedno izjavljali, da se mora načrt proučiti v vseh podrobnostih. Po inicijativni minisra za narodno zdravstvo se bodo nadaljevala razprava v ponedeljek oziroma torek.

Poslanik Šeba postane trgovinski minister

PRAGA, 13. novembra. V političnih krogih se smatra že kot gotovo dejstvo, da postane bivši češkoslovaški poslanik v Beogradu, Jan Šeba, trgovinski minister v novi češkoslovaški vladi.

Dograditev drugega zrakoplovnega velikana v Angliji

LONDON, 13. novembra. Drugi britanski vodilni zrakoplov »R 100« je dograjen ter bo v nekaj dneh izročen ministrstvu za zrakoplovstvo. S poizkusnimi poletji bo čez 14 dni.

Teška nesreča ribičev

PEKING, 13. novembra. Ob izlivu Žolte reke se je pripetila strašna ribiška nesreča. Vihar je prevrnil neko ribiško ladjo; ribiči so več ur vztrajali na prevrtni ladji, nakar so poplavljeni poplovnoma onemogli, izginili drug za drugim v valovih.

mišljenja med hrvatskim kmetiskim ljudstvom.

Stara resnica se obnavlja: zdrav kmetijski narod hrvatski in srbski se bo med seboj sporazumel brez takšne gospode, ki jo je pokojni Radić po vsej pravici imenoval pokvarjeno, samo da se mu je baš ta tekom let na žalost vrnila v njegove vrste in okuževala atmosfero njegove pomirjevalne politike. Zdrav, nepokvarjen duh hrvatskega in srbskega seljaka bo tudi pri nas ustvaril zdravo atmosfero trajnega miru in sprave, resničnega bratstva in edinstva in resnične enakopranosti v duhu pravega edinstva!

Naval brezposelnih na magistrat

BERLIN, 13. novembra. V Neuköllnu, predmestju Berlina, je poskušalo več sto brezposelnih navaliti na občinsko poslopje. Šele močnim oddelkom policije se je posrečilo napraviti red. Izvršenih je bilo več aretacij.

Moderni način samomora

NEWYORK, 13. novembra. Študentinja Ruth Rockwell si je izbrala najmodernejši in strahoviti način samomora. Vrgla se je namreč med polem letala nad areodromom v Rosseveltu z višine 800 m iz letala in obležala mrtva in popolnoma razmesarjena na tleh.

Pasja nadloga v Mariboru.

Iz občinstva smo prejeli: Vzlasti ob tržnih dneh se klafi okoli mesarskih stojnic vse polno tujih psov, ki so postali že prava nadloga. Kdo je za ta nedostatek odgovoren, nam sicer ni znano, vsekakor pa ne gre, da bi psi stikali po mesarskem blagu, ki je namenjeno za občinstvo. Čestokrat se tudi dogaja, da taka »mrcina« kar cel kos mesa in — izgine. — Morda pa bo le mogoče, to nadlogo vsaj omejiti? —

Policijska kronika.

Od torka na sredo je bilo aretiranih 6 oseb: Julij H. radi tatvine, Antonija J. radi pijanosti, Karol K. radi nevarne grožnje, Ivan Č. radi razgrajanja, Simon P. radi oviranja prometa in Ivan K. radi odstranitve od doma. — Ze 7. septembra je bil na Zidanem mostu rudarju Babniku ukraden zavoj oblek vrednih 1143 Din, toda osumljenca se ni moglo izslediti. Včera pa je bil v Mariboru aretiran zasledovani Julij H., rudar iz Hrastnika, ki pa je tatvino odločno zanikal, ter trdil, da so Babnika najbrž okradli drugi tovariši, ki so se istega dne odpravljali v Maribor iskati dela. Zagovarjati se bo moral pred sodiščem. — Pred polnočjo je stražnik ustavil na ulici 12letnega Ivana Koserja iz Lormanja, ki je taval sam po mestu. Pri zaslišanju se je izkazalo, da je otrok prišel že popoldne v Maribor za očetom, ki je odšel na trg kupovat krave. Toda sinček ga je zgrešil in se zamudil. Ker je izjavil, da pozna dobro pot domov, so dečka napotili proti Sv. Lenartu. — Aretiran je bil tudi delavec Ivan Č. iz Vojašniške ulice št. 5, ker je v neki gostilni razgrajal in obmetaval goste s kozarci. S četritlitrsko čašo je hotel pogoditi sina, ki pa se je pravčasno izognil dočim je čaša priletela v šipo orkestrona, jo razbila in poškodovala tudi mehanizem. Aretiranec je znan razburjivež in ravna tudi z ženo surovo. Ker ji je tudi sinoči grozil, da jo bo zadavil, so ga odvedli v policijske zapore, zagovarjati pa se bo moral tudi pred sodiščem. —

Opravičena skrb.

Pri gimnazijskem ravnatelju se je zgledala perica Zaletelova: »Gospod ravnatelj, bodite tako ljubeznivi in mi povejte, ako je pri vas osmošolec Potočnik?«

Gospod ravnatelj se je zamislil in nato pritrdil. »Hvala bogu!«, — je zadovoljno vzklikala gospa Zaletelova, — »že mesec dni hodi z mojo Nežiko in bi rada vedela, koliko zasluži tak osmošolec pri Vas?«

Za narodni značaj Maribora

POSLEDICE NAŠE NARODNE MALOMARNOSTI. — NEMŠKUTARJENJE. — NAPISI V IZLOŽBAH IN KINEMATOGRAFIH. — URADOVANJE IN PREDVANJA.

Nedavno je trdil neki nemški list v Nemčiji, da je Maribor na zunaj pač slovenski, na znotraj pa kljub vsem slovenskim naporom še vedno »eine reine deutsche Stadt«. Dasiravno je ta trditve popolnoma neresnična, je s stališča tujca, ki slučajno pride v Maribor ter ga proučuje s svojega vidika, popolnoma logična. V desetih letih svoje svobode smo Slovenci v Mariboru pač poskrbeli za to, da smo dobili v njem nadoblast, nismo pa poskrbeli za to, da bi ga do dna prerodili in da bi prerodili tudi sebe. Grda stara razvada nemškutarjenja, kadar je najmanjše treba, nam je ostala kakor železna srajca, katere ne moremo sleči. Kadar pride človek v naše javne lokale, se mora nehoti čuditi, kako je mogoče, da cele družbe, med katerimi ni po navadi niti enega Nemca ali vsaj ne človeka, ki ne bi znal slovenski, govorijo med seboj nemški. Po tej grdi razvadi se pa posebno odlikujejo nižji stanovi, ki so zrastle ali bili rojeni na deželi, v naših trdnih in čistih slovenskih vaseh. A nemškutari se celo na slovenskih prireditvah in tudi med odmori v slovenskem gledališču, pri slovenskih predstavah.

Ruski zbor

(Balalajke)

Toda tujec, ki pride v Maribor, se ne čudi samo temu, misliti mu dajo tudi popolnoma nepotrebni nemški reklamni napisi po izložbenih oknih. Zakaj se izvešajo ti napisi še danes, po desetih letih svobode, ko v vsem Mariboru med 35.000 prebivalcev ni niti 500, kaj šele 1000 ljudi, ki ne bi obvladovali našega narodnega in državnega jezika! Po tej čudni logiki bi morali tudi trgovci v Gradcu izvešati slovenske, a oni na Dunaju češke reklamne napise, pa jih ne in zaradi tega ne trpe prav nikakršne škode. Prav isto, kar velja o teh reklamnih napisih, pa velja v polni in še večji meri tudi za nemške napise v kinematografih. Ti napisi namreč niso samo popolnoma nepotrebni, ampak motijo tudi zelo občutno uživanje filmov. Včasih je teh napisov namreč več kakor slik. Bil bi tedaj že skrajni čas, da bi se dvojezični napisi v kinematografih enkrat za vselej odpravili ter uvedli na-

mesto hrvatskih in nemških enotni slovenski, katere bi razumeli potem vsi, tudi oni Nemci in Slovenci, ki hrvaščine ne razumejo. Ako pa tega podjetniki sami ne bi storili, bo treba brezobzirno poskrbeti pri merodajnih oblasteh, da bodo energično napravile red.

Prav tako kakor nepotrebno nemškutarjenje po ulicah in javnih lokalih, kakor izvešanje nemških reklamnih napisov, izvešanje dvojezičnih plakatov in letakov ter predvajanje dvojezičnih napisov v kinematografih pa kvari narodni značaj našega mesta tudi nemško uradovanje v raznih privatnih podjetjih in pisarnah, korespondiranje v nemškem jeziku z domačimi firmami, ki morajo razumeti naš jezik in naposled tudi prevelika toleranca naših javnih in državnih uradov. Praviloma bi namreč moralo veljati, da se uporablja nemški ali kateri drugi občevalni ali korespondenčni jezik samo v poslovanju z onimi osebami, ki zares ne razumejo našega jezika. Takih oseb je pa pri nas silno malo in so tako rekoč bele vrane. Enako neumestna in nepotrebna so pa naposled tudi jako številna nemška predavanja v naši Ljudski univerzi. Slovenci imamo danes, hvala Bogu, dovolj domačih znanstvenikov in predavateljev, ki bi znali in mogli podati enako dobro ali pa še boljše vse ono, kar podajajo tuji, iz Avstrije in od drugod naročeni predavatelji.

Lebedev

(Solopevec)

Vse to in tako postopanje se mora zato enkrat za vselej in čimprej nehati, kajti naši narodni in državni interesi zahtevajo, da se ne bo v bodoče več dogajalo to, kar smo uvedoma omenili: da bodo tujci po naši lastni krivdi smatrali naš Maribor notranje za »eine reine deutsche Stadt«. Če smo znali dati mestu zunanje slovensko lice, mu ga moramo dati tudi notranje! In naposled: če so se naše osnove za prepoved javnih dvojezičnih napisov, naj se najdejo tudi za prepoved nemških napisov v izložbah in v kinematografih. Dosedanje anarhije mora biti konec!

Mariborski in dnevi drobiž

Anketa o priključitvi Maribora obmejni coni

Sinoči ob 17. se je vršila v prostorih trgovskega gremija za Maribor in okolico važna gospodarska konferenca, ki jo je zaupno sklicala zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. Konferenca so se udeležili: za veliko županstvo dr. Pfeifer, sreski poglavar dr. Ipavic, župan dr. Juvan, upravnik carinarnice g. Bogner, zastopnika industrije g. Krejči in inž. Jelenc; za trgovino gg.: Weigl, Šotarič, Pintar in Feldin; za obrt gg.: Kravos, Kumeric in Krajcar; za gostilničarje pa podpredsednik Zveze gostilničarskih zadrug Matija Holz, tajnik Zveze gosp. Komac in g. Oset kot član Zbornice za TOI, Zvezo za tujski promet pa je zastopal dr. Senjor.

Anketa o priključitvi Maribora obmejnemu pasu je bila sklicana na podlagi predloga, ki ga je avstrijska vlada stavila naši vladi. Tajnik zbornice za TOI g. Mohorič je podal temeljit referat o koristih, ki bi jih imelo mesto od priključitve, kakor tudi o razlogih, ki govorijo proti. Nato se je razvila debata, v kateri je večina interesentov odklanjala predlog glede priključitve predvsem iz gospodarskih in nacionalnih ozirov. Na predlog bi se moglo eventualno pristati, ako bi Avstrija v kompenzacijo priključila obmejnemu pasu Celovec.

Sklenjeno je bilo, naj se našemu notranjemu ministrstvu poroča o razlogih, ki govorijo za in proti, nakar je bila konferenca ob 18. zaključena.

Občinski svet mariborski

ima svojo prihodnjo sejo v četrtek, dne 21. novembra. Na dnevnem redu so poročila predsedstva, vprašanja ter poročila odsekov.

Razkolnikov

(zločin in kazen)

Začasni šefi oddelkov banske uprave v Ljubljani.

Dokler vlada ne imenuje definitivnih načelnikov posameznih oddelkov banske uprave dravske banovine v Ljubljani, je ban inž. Sernec poveril: začasno vodstvo splošnega oddelka dr. Miroslavu Senekoviču, upravnega oddelka dr. Rudolfu Andrejki, kmetijskega oddelka Francu Trampušu, prosvetnega oddelka dr. Dragotinu Lončarju, socialnega in zdravstvenega oddelka dr. Ernestu Mayerju ter vodstvo oddelka za trgovino, obrt in industrijo dr. Rudolfu Marnu.

Amerikanski koncert gospe Pavle Lovšetove v mariborskem gledališču.

V soboto 16. t. m. se bo vršil v mariborskem gledališču koncert odlične operne in koncertne umetnice-sopranistinja ge. Pavle Lovšetove. Pela bo pesmi, s katerimi je ušla svoj sloves na svoji lanski turneji po Ameriki. Gospa Lovšetova, ki je gotovo naša najboljša sopranistinja in je bil vsak njen nastop v ljubljanski operi dogodek, je v Ameriki odlično zastopala našo pevsko umetnost. Povsod, kjerkoli je koncertirala, v New Yorku, Chikagu, Shebeyganu, Warrenu, Clevelandu, je bilo občinstvo s kritiko vred polno najbolj laskave hvale za našo umetnico. Vabili so jo v najodličnejše hiše, odličniki so se kar trgali zanjo, kdo bi jo imenitnejše sprejel in počastil. Ameriška turneja ge. Pavle Lovšetove je bila triumf slovenske pevske umetnosti. Po turneji — na letošnjo pomlad — je umetnica priredila sijajno uspel koncert v Ljubljani. Spored je bil ameriški in — dvorana rasprodana. Upamo, da bo mariborsko občinstvo temu vzgledu sledilo in gledališče v soboto napolnilo do zadnjega kotička.

Svinjski sejem.

Na zadnji svinjski sejem je bilo pripe-lanih 534, prodanih pa je bilo 338 svinj. Cene so bile sledeče: 5-6 tednov stari prašiči 80-100 Din, 7-9 tednov 125-200, 3-4 mesece 300-400, 5-7 mesecev 450-500, 8-10 mesecev 650-800, 1 leto stari 1.000-1.200, 1 kg žive teže 10-12,50, 1 kg mrtve teže 17-18 kg.

Za jesen in zimo KARO čevlji.

16.	PALAIS DE DANSE	17.
	CARLO BÖHM	
	najpopularnejši komik	
18.	VELIKA KAVARNA	20.

Današnji trg

je bil, kakor vsi jesenski — jako bogato založen. V raznovrstnem povrtju je bilo jako mnogo izbire. Med poljskimi pridelki je omeniti zelje po 75 para kg, krompir 5 do 6 Din merica, repa kg 1-1.50. Od povrtja je bila najbolj zastopana zim-ska solata, ohrovt, fižol, špinata, črna in bela redkev. Cvetača (karfijola) jesenska v zelo lepih cvetih po Din 5-8 komad. Jajca so se vspricho hladnega vremena podražila na 2 Din komad. Tudi danes je bilo na prodaj zelo veliko gob, povečini snežink, ki so bile radi tega v velikih kupih po 1 Din. Jurčki (globanje) pa so bili čudno dragi — komad po Din 2 in več. Na Vodnikov trg je radi slabega vremena prispelo samo 5 vozov krompirja, zelja in čebule. Cene na debelo so bile nekoliko nižje, kakor na glavnem trgu. Na trgu Svobode so prodajali seno, otavo in slamo po znatno zvišanih cenah, ki so pa proti koncu zelo popustile. Cene so bile sledeče: Seno in otava po 90-120 Din, slama 40-55 Din meterski stot. Pri-peljali so vsega 10 vozov. Povpraševanje je bilo srednje.

Beethovnova VII. simfonija,

poleg znane »Devete« najznamenitejše delo nesmrtnega mojstra, stoji kot prva točka na sporedu koncerta graškega opernega orkestra, ki bo v nedeljo, dne 17. tm. v veliki Unionski dvorani. Redko-kedaj stoji to mojstersko delo na spore-dih orkestru, to pa zato, ker stavlja tako na dirigenta, kot na izvajalce silno velike zahteve. Nadalje bomo imeli priliko sli-šati v Mariboru že dobro znanega virtuoz-a A. Michla, ki bo igral vijolino solo v Čajkovskega vijolinskem koncertu. Bo-gat spored bo zaključil »Don Juan« od R. Straussa, ki se bo v Mariboru prvič iz-vajal. Orkester, ki obstoji že od leta 1899, torej trideset let, posebno pa nje-gov dirigent Kabasta, mož svetovnega slovesa, nam jamči, da bo koncert nekaj posebnega.

Grajski kino

v sredo 13. nov.

Tatvina dvokolesa.

Včeraj opoldne je na sejmišču neznana prijateljica ženskih dvokoles ukradla Ju-lijani Tajmajster žensko dvokolo vre-dno 1500 Din. O storilki doslej ni sledu.

Pri pomanjkanju teka,

kislem vzpehavanju, slabem želodcu, leni prebavi, črevesnem zagatenju, napihnje-nosti, motnjah presnavljanja, oprisču, sr-bečici, osvobodí naravna »Franz Josef-ova« voda telo vseh nabranih strupov gnilobe. Že stari mojstri vede o zdravil-nih sredstvih so priznali, da se »Franz Josef-ova« voda obnese kot povsem za-nesljivo sredstvo za iztrebljenje čreves-a. — »Franz Josef-ova« voda se dobi v vseh drogerijah in specerijskih trgo-vinah. —

Ljudska samopomoč v Mariboru

sprejme za slučaj smrti in doživlja vse zdrave osebe od 1. do 90. leta in izplača do največ Din 53.000 — na podporah. Zahtevajte brezplačno pristopno izjavo

Izredni občni zbor društva hišnih po-sestnikov za Maribor in okolico

se bo vršil v nedeljo, dne 17. novembra, ob 9.30 dop. v Gambrinovi dvorani. — Predmet: Stališče društva napram no-vemu proračunu mestne občine Maribor: 1. Nameravana obdoba parcel, vrtov, njiv, stavbišč, gramoznih jam, žarnic L. dr. 2. Zvišanje gosaščine. 3. Slučajnosti. Vabijo se vsi lastniki hiš in posestev mestnega rajona, da se zborovanja pol-noštevilno in sigurno udeležijo. — Odbor. 2917

Velika kavarna!

Danes, sredo kabaretni večer. Gostuje senzacija Graškega kina. solo-bevec g. Lebedov. 2914

Večer koroških pesmi

ki so ga v nedeljo dne 10. t. m. priredili koroški fantje iz celovškega okraja, je bil zelo zanimiv. Velika unionska dvorana je bila zasedena do zadnjega kotička, kar priča o velikem zanimanju občinstva za koroško ljudsko pesem in o simpatijah, ki jih pri nas uživajo naši korotanski bratje po jeziku in rodu.

Z neko hvalevredno sigurnostjo in res-nostjo je nastopila skupina kakih 25 pev-cev pod vodstvom gda Pavla Kernjaka ter pozdravila občinstvo s pevskim ge-slom. Že iz prvih akordov je bilo spozna-ti, da so se pevci smotreno in vesno pripravili. Dasi so po večini kmečki fan-tje, dasi so nekateri njihovi glasovi ne-koliko trpki, vendar je bilo njihovo petje lepo ubrano. Videlo se je, da pojejo svo-je pesmi s sveto ljubeznijo in vdanostjo, tako da so kurioznost občinstva kmalu spremenili v zanimanje; kaj hitro se je našel notranji kontakt med njimi in po-slušalci, njihove pesmi smo sprejemali kakor da bi bile del nas samih.

Koroški fantje so nam v treh delih od-peli 24 svojih najlepših pesmi, pravih bi-serčkov zdaj melanholične, zdaj vriska-joče, zdaj planinsko navdahnjene, zdaj po redne duše. Vse so imele na sebi ono pri-srčno skupno potezo intimnosti, poveča-ne od okolnosti, da so po pretežni večini defilirale pred nami »v narodni noši« in ne v umetni obdelavi. Slišali smo prijetne znanke kakor »Dober večer, luba dak'le«, »Dačle, to mi povej«, »Spomlad pa luštno je«, »Čej so tiste st' zdice«, »Pojdani v rute« in mnogo drugih (zlasti »Da b' biva lipa ura«, »Bom pa rut'č zora«, »Bodi zdrava, sestra draga«, »Spov ptič-ke pojo«, njim na čelu večnolepa »Mav-črnez izaro«. Nekateri so bile podane v

obdelavi našega glavnega nabiratelja ko-roških pesmi, Oskarja Deva. Vse je ob-činstvo sprejelo z velikimi aplavzi in mar-sikatera pesem se je morala na splošno željo ponoviti, med njimi tudi uspeši za-ključni venček, ki ga je sestavil zboro-vodja sam. Po prvem delu sporeda je prišlo na oder pet pevk Glasbene Matice, ki so pripelje vsakemu pevcu lep rdeč nageljček, pevovodji pa poklonile šopek. Tekom drugega dela pa je bil od strani naše Glasbene Matice poklonjen koroš-kiim pevcem venec s trakovi, vedno ob živahnih ovacijah občinstva.

Zanimiva in zelo aplavdirana je bila stvarna in poetično navlajnjena razlaga koroške ljudske pesmi, ki jo je v jasnih besedah podal eden izmed pevske druž-be*) s povdankom, da naj nam bodo nji-hove pesmi bratski pozdrav.

Koroški fantje so nam predstavili bo-gat cvet svoje zemlje. Vzljubili smo ta cvet na novo, dasi smo ga cenili že prej. Vzljubili smo ga, ker nam je jasno do-kazal, da ljudstvo, ki tako vestno in po-božno neguje svojo pesem, še živi in zmagonosno živi. V. M.

*) Spominjajoč se zlasti skladatelja Deva (slovenskega Koschata).

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Sreda, 13. novembra. Zaprto.
Četrtek, 14. novembra ob 20. uri »Mora-la gospe Dulske« ab. C. Kuponi.
Petek, 15. novembra ob 20. uri »Prosla-va 70letnice lavantinske škotije.
Sobota, 16. novembra ob 20. uri »Ameri-kaški koncert Pavle Lovšetove«.

Podmorsko čudo

PRVA POIZKUSNA VOŽNJA NAJVEČJE PODMORNICE NA SVETU, TEGA NAJNEVARNEJŠEGA POMORSKEGA BOJNEGA OROŽJA. — TAJINSTVENA FRANCOSKA BOJNA LADJA.

Dočim Amerika, Angleška in Nemčija tekmujejo med seboj, kdo od njih bo zgradil čim večje in popolnejše tipe letal in dočim drži Anglija trenutno rekord s svojim orjaškim zrakoplovom, pa je Francija te dni v največji tajnosti na čisto drugem polju tehnike postavila svoj rekord: zgradila je namreč največjo podmornico na svetu, ki je že z uspehom izvršila prvo poizkusno potovanje.

Ta podmornica je naravnost pravo tehnično čudo, kakršno je zamišljal pisatelj Jules Verne v svojih fantastičnih romanih. Toda njegovo fantastično ladjo »Nautilus« je še daleč prekosila francoska podmornica, ki se zove »Surcouf«.

Že l. 1926 je sklenila francoska vlada, da zgradi to podmornico. Gradnja tega podmorskega velikana je trajala 2 leti. Po prvotnem načrtu bi se imeli sicer graditi dve taki podmornici, ker pa so bili stroški preveliki, so končno zgradili samo eno in je torej »Surcouf« brez tekmeča.

Na tej podmornici je prostora za 150

mož. Dolga je 160, široka pa 30 metrov in opremljena z najmodernejšimi francoskimi topovi. Toda »Surcouf« ni samo največja podmornica na svetu, temveč se odlikuje tudi po tem, da vzdrži mnogo večji pritisk kakor ostale podmornice. Pluti more dalje 40 m globočje kakor ostale podmornice in do 20.000 km brez prestanka. Prepotovati more našo zemljo, a da samo enkrat pristane v kakoli luki.

Izgradnja »Surcoufa« je stala približno 5 milijonov dolarjev, tako vsaj pišejo angleški listi, ki so zvedeli za to tajno francosko ladjo.

Samo še ena podmornica je, ki se more vsaj približno primerjati s to podmornico in sicer angleška podmornica »X 1«. Predno je bil zgrajen »Surcouf«, je bila ta angleška podmornica največja na svetu. Dolga je 115 m, vendar pa ni niti približno tako moderno zgrajena in opremljena kakor francoska podmornica, ki more ostati nevzdržno dva in pol dni pod vodo.

Moderna Prokrustova postelja

MALI BODO POSTALI VELIKI IN BEBICI MODRIJANI.

Biolog dr. Jusaburo Noguchi, član japonske medicinske akademije in lastnik privatnega zdravilišča na Japonskem, je imel v Niponklubu v Newyorku zanimivo predavanje o uspehih svojih medicinskih raziskovanj in ugotovitvah pri prebivalcih brazilskega pragozda.

Na docela zagoneten način je slovitemu zdravniku uspelo s pomočjo zdravniškega postopka, ki ga sam imenuje »električna prehrana«, male rojake nekega divjega indijanskega plemena povečati, dočim je norcem vtil precejšnjo dozo pameti, iz rdeče-poltih zemljanov pa je napravil belokožce. V glavnem stremijo njegova prizadevanja za tem, da bi v rasti zaostale ljudi povečeval in raztegoval, kakor bi se mu zdelo potrebno. Prepričan je, da je našel način, ki omogoča uspešen vpliv na otroški organizem v toliki meri, da je mogoče doseči poljučen rezultat.

Dr. Noguchilin se je 15 let neumorno bavil samo s tem vprašanjem in prišel tako daleč, da je na omenjenem predavanju

prerokoval novo čudežno plemo orjakov. »Električna prehrana in kontrola žlez« je njegova misteriozna formula. Vendar bo svoja raziskovanja nadaljeval še nekaj časa, dokler ne prouči vse prav v detajle. Res bi bilo prav idealno, ako bi iz priprostitih rac ustvarjal rejene labode. Toda dr. Noguchi gre v svojih trditvah tako daleč, da napoveduje tudi recepte, ki omogočajo prelevitev idiotov v genije, ali pa vsaj v ljudi normalne inteligence. In včasih in zamorec boče odslej lahko volili nianse svoje polti, ki bo čez noč postala brezmadežna. Sleherno dekle bo popolna Venera in sleherni mladenič popolni Adonis. Toda dr. Noguchi zatrjuje, da se mora z njegovim postopkom pričeti že v prav zgodnjih letih. Ako bi njegova metoda imela uspeh tudi pri starejših osebah, še ni utegnil pojasniti. Je pa prepričan, da bo tudi na to vprašanje lahko kmalu odgovoril. Potem bomo tudi vedeli, čemu ima leopard raznoharvne pege in cebra temne proge.

Sejanje z letalom

Iz Amerike prihaja sledeča zanimiva vest o popolnoma novi in zelo koristni službi aeroplana. Gre za pravo novodobno mano, ki je padala v Ameriki na obširnih plantajah riža iz aeroplana. Poizkus je bil izvršen na ogromnem kompleksu kultiviranega terena za pridelovanje riža, ki daje letno do 5 milijonov Din dohodka. Toda letos je grozila nevarnost, da bo odpadel ves dohodek, ker se ni posrečilo v pravem času posejati to veliko polje. Ker je postajal položaj že brezupen, so prišli končno na idejo, da bi posejali polje s pomočjo aeroplana. Pričela so se takoj pogajanja z letalsko družbo, ki so končala uspešno. Na letalo so privežali vrečo s semenjem, naker se je dvignilo. Letelo je 160 krat zelo nizko preko polja in je pilot skrbno pazil, da je seme enakomerno razdelil na vsak kvadratni meter. Polje je bilo tako posejano tekom treh dni. Ko je bilo delo končano, so lastniki rižnih plantaj izjavili, da je setev s pomočjo aeroplana sicer nekoliko dražja kakor običajna setev, zato pa je delo izvršeno mnogo hitreje in je mnogo pridobljeno na času.

Pogreb alkohola

V neki tvornici v Moskvi so te dni slovesno in z vsemi častmi pokopali alkoholizem. V črno dekorirani tvorniški dvorani so člani komunistične mladinske organizacije tekom protialkoholnega tedna položili velikansko steklenico »vodke« na mrtvaški oder. Cela vrsta govornikov je govorila nato o škodljivem učinkovanju zavzivanja alkohola. Nato so nesli krsto s steklenico vodke v sloves-

nem sprevodu skozi Moskvo na pokopališče. Sprevod s številnimi rdečimi praporji in napisi je vzbudil splošno pozornost prebivalstva. Na pokopališču so po običajnih obredih položili steklenico v grob kakor kakega človeka. Več sto davcev je potem ob odprtem grobu položilo prisego, da ne bodo nikdar v življenju zavžili nobene alkoholne pijače.

Aljehin ostane svetovni šahovski prvak

Čeprav se ni odigranih vseh dogovorjenih 30 partij, je dosedanji svetovni šahovski prvak dr. Aljehin že dosegel potrebnih 15 točk, da si obdrži naslov svetovnega prvaka. Dosedaj je bilo odigranih 24 partij in je stanje sledeče: Aljehin 15, Bogoljubov 9 točk (Aljehin 11 dobjenih, Bogoljubov 5, remis 8). Odigrati je treba še 6 partij za zaključenje matcha. Tudi v slučaju, da bi dobil Bogoljubov vseli teh 6 partij, kar pa je seveda popolnoma izključeno, bi imel šele enako število točk, kakor Aljehin. Dosedanji potek matcha za naslov svetovnega šahovskega prvaka je pokazal, da Aljehin znatno nadkriljuje svojega tekmovalca tako v taktiki kakor tudi v globini igre. Prihodnje leto pa se bo Aljehin vnovič pomeril z bivšim prvakom Capablancu, ki bi si za vsako ceno zopet rad pribral naslov svetovnega šahovskega prvaka.

Med lovci.

Prvi lovec, ki je nameril na zajca: »Poglej, pogledaj zajček, lahko takoj napraviš oporoko!« in ustrelil mimo.

Drugi lovec: »Glej ga, že drvi k notarju!«

Snježnost je cenejša od zdravnika in lekarne

V vsaki službi in pri vsakem delu se človek lahko okuži. Večino kužnih bolezni nalezesh z rokami. Zato si vselej umij roke z milom, ki čisti in razkužuje. Milo Albus za umivanje odstranja s telesa nesnago, znoj, prah in kužne klice. Če rabiš milo Albus za umivanje, si prihraniš izdatke za zdravnika in lekarne.

ALBUS MILO ZA UMIVANJE

Zahtevaj v vsaki trgovini

Sport

Službeno iz MO.

Medmestna tekma Gradec-Maribor je odgodena na spomlad. — Odobri se prijateljska tekma Ilirija-Rapid v nedeljo 17. t. m. v Mariboru. Službujoči odbornik g. Nerat.

Ping - pong v Mariboru.

V petek 15. t. m. ob 20. priredi ISSK Maribor prvi ping-pong večer v restavraciji Narodnega doma. Vsi zainteresirani in prijatelji miznega tenisa so vabljeni, da se večera udeležijo. Dva izurjena igralca bosta igrala, tolmačila pravila, sprejemali pa se bodo tudi novi člani. Tako bo po zaslugi ISSK Maribora naše mesto dobilo novo sportno panogo, ki je v drugih državah močno razširjena in je zlasti med teniškim igralci zelo priljubljena kot nadomestilo za tenis v zimskih mesecih. —

Skrivnostna oporoka velike bogatašnje

Nedavno je umrla v Lyonu vdova velikega orientalskega bogataša, Mikati paša. Spadala je med najvišje in za njeno krsto so šli najodličnejši plemiči, med njimi tudi zadnji tajnik pokojnice, mladi Grk Meneliklis.

Takoj po pogrebu so se zbrali žalni gostje pri notarju, da prisostvujejo otvoritvi oporoke. Pokojnica je zapustila velikansko premoženje in napetost, ki je bilo opaziti na obrazih dozdavnih dedičev, je bila zato povsem razumljiva.

Toda otvoritev oporoke je bila bolestna senzacija in veliko razočaranje za vse navzoče. Pokojna bogatašnja je zapustila mlademu tajniku 3 milijone, o ostalih 47 milijonov pa ni bila izdana v oporoki nobena odredba. To se je zdelo dedičem tako neverjetno, da so pričeli dvomiti v pristnost oporoke. In kar so sumili, se je res izkazalo kot resnica: oporoka je bila ponarejena. Že je bila sestavljena ovadba, ko je prišel nepričakovano mladi tajnik Meneliklis s novo oporoko, ki jo je imel skrito v nekem tajnem predalu. Po tej oporoki bi dobil on istotako 3 milijone, ostalo ogromno premoženje pa bi pripadlo italijanskemu grofu Patrice de Zoghebu.

Lahko si je misliti, da dediči tudi s tem niso bili zadovoljni. Še bolj kakor poprej so bili sedaj prepričani, da je tudi ta oporoka ponarejena. In res! Pri preiskavi so prišli kmalu na sled dvema težkima napakama. V oporoki sta bili navedeni imeni dveh poročenih dam, ki pa o priliki sestave oporoke še niste bili poročeni.

Prišlo je do tožbe. Tu pa se je pojavila nova težkoča. Po katerih zakonih naj se postopa. Po italijanskih ali muslimanskih? Italijanski grof, ki ga je ljubeznivi Grk Meneliklis po lastni milosti postavil za dediča 47 milijonskega premoženja, dela s polno paro na to, da bi odločali muslimanski zakoni. Ti namreč ne poznajo nobenih ženskih dedičev.

„Ljubavna drama“ v Stockholmu

V Stockholmu se je nedavno odigrala »ljubavna drama«, ki je vzbudila smeh v vsem mestu. Mladenec je vroče ljubil mlado deklico, ki mu je vračala naklonjenost z vsoto gorečnosti. Njej je bilo šele 16 let, dočim je mladenec štel dve pomladi več. Toda njen oče, preračunljivi obrtnik, s tako ljubeznijo ni bil zadovoljen in je snubeu prepovedal nadaljevanje svoje hčere ter ga hotel pognati iz hiše. Mladenec se je začudil in tudi prestrašil, kajti njegov bodoči tast je bil neizprosni. Beseda je dala besedo, dekle je pobegnilo v sosednjo sobo, mladenec pa je potegnil samokres in ga nameril na prsa njenega očeta, ki je zaman iskal izhoda iz kritične situacije. Klici na pomoč, ki so prihajali iz sosednje sobe, so razburjenje še povečali. Dekle je ležalo na tleh z velikim nožem v roki. Stanovalcu so pozvali ambulanco in policijo, ki je prihitela na kraj burnih dogodkov. Toda dekle ni hotelo v bolnico, ker si ni storilo nič zalega. Ravnotako ni bilo treba mlademu atentatorju na policijo, ker se je izkazalo, da je revolver le otroška igračka. Razburjenje se je poleglo in mir je zavladal v hiši. Mlada zaljubljenca pa sta srečno sedela na zofi. Poleg nje velik kuhinjski nož in poleg njega revolver-igračka, s katerim si je priboril nevesto. Zaljubljena sta se poljubovala, kolikor se jima je hotelo, kajti prestrašeni oče je vsemu prikrimal in ju blagoslovil. Razburjenje pa ga je tako potrla, da je moral v posteljo.

Med akcijonarji.

»Pretekli teden sem kupil akcije za 80, sedaj pa so te poškočile že na 90.«

»To še ni nič. Jaz sem kupil pretekli teden nekaj, kar je stalo na 6, sedaj pa je poškočilo že na 37.«

»Za božjo voljo! Kakšne akcije pa so to?«

»To niso nobene akcije, temveč naveden termometer.«

Darilo za god.

Med dijaki: »Kakšno darilo si kupil svoji bogati teti za god?«

»Denarnico z lepo uvezanim napisom: Ne pozabi na me!«

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodovinski roman iz življenja Benetk 216

»To, da če je Roland Kandiano v Milanu, je Skalabrino že zdavnaj odpotoval v deželo, odkoder se še živa duša ni vrnila, in da sem jaz sam tisti, ki ga je imel čast odpraviti na to pot.«

»Vraga! To je dobro, to je dobro! Zadnjikrat sem ga videl pred kakšnimi tremi tedni...«

Bartolo je poskočil, prebledel in vzkliknil:

»Pravite, gospod, da ste videli Skalabrino pred tremi tedni?«

»Videl sem ga z lastnimi očmi; in kakor se mi je zdelo, se je mož počutil nekam predobro za človeka, ki je odpotoval tja, kakor ti praviš.«

Džennaro je pomeril enooka s hudomušnim pogledom.

Džennaro je pomeril enooka s hudomušnim pogledom.

»Beži, beži,« je dodal in vstal s svojega stola, »vse to ne pomeni ničesar. Bistveno, mojster Bartolo je to, da ti še vedno hujšakaš svoje prijatelje... da, to je bistveno... Potrebno je, da začne ime Rolanda Kandiana navdajati ljudi res z neomejenim zaupanjem.«

In z zagonetnim smehljajem je potrdil:

»To je moja zahteva..., ker sodi v moj načrt.«

S takimi besedami je stopil Guido Džennaro iz krčme, za njim pa Bartolo, ves osupel in omamljen od udarca, ki ga je bil pravkar zadel po glavi.

Zunaj je policijski načelnik še enkrat ponovil svoja navodila in jih zaključil z besedami:

»Zlasti 1. februarja bo treba kričati glasneje nego katerikoliokrat doslej.«

»Zakaj ravno 1. februarja?« je vprašal enooki.

»Treba je, da pripravimo tisti dan našemu slavnemu dožji ceremonijo, ki bo vredna njegovega imena... Reči hočem, da bo občutil tem več zmagovalstva, čim resnejša bo videti preteča nevarnost.«

»Razumem ekselencija.«

»Da ne pozabim,« je dodal policijski načelnik v brezbriznem tonu, »ako bi te kasneje kdo vprašal, kakšna navodila sem ti dal zaradi slavnosti, moraš povedati po pravici, vse po pravici...«

S temi besedami je Džennaro odšel.

»Razume me,« je zamrmral, »to je kmalu rešeno. A vseeno si upam laskati, da sem zamotal reči

tako, da bi jih sam hudič ne razumel, četudi pravijo, da je zelo bistro glave. Toda jaz nisem hudič. In zadošča mi, če se razumem jaz edini...«

Bartolo je stal nekaj časa zamišljen na obrežju.

On je bil eden izmed poglavitnih tajnih agentov policijskega načelnika; njegov vpliv na ljudstvo v pristanišču je bil resnično velik; v njegovi umazani krčmi so se sklepale raznovrstne kupčije; marsikak imeniten gospod se je shajal v njej pod plaščem noči s kako zvodnico in ji dajal svoja povelja; židje, trgovci z zlatom, so se pogajali tukaj z mladimi zapravljivci za oduške obresti svojih posojil; vlačuge so tu sprejemale duhovnike v svoj gostoljuben objem — Bartolo pa je poslušal vse to in je videl vse, čeprav je imel samo eno oko.

Bil je potemtakem eden izmed najnevarnejših vohunov.

Guido Džennaro ga je cenil zelo visoko in ga uporabljal v najrazličnejših okoliščinah.

Bartolo Enooki je po odhodu policijskega načelnika obstal na nabrežju. Toda njegove misli se niso ukvarjale z navodili, ki mu jih je prinesel Guido Džennaro. Skalabrino, ta mu ni šel iz glave.

Še sedaj ni mogel verjeti, da bi ga bil policijski načelnik videl živega in zdravega.

»Gotovo se je zmotil,« je zaključil naposled.

»Kvečjemu, če je videl Skalabrino prikazen; nazadnje je res mogoče, da žlodej vstaja iz mokrega groba in hodi strašiti ljudi.«

Pomniti je treba, da se mojster Bartolo ni šalil, kakor bi bralec utegnil misliti. Po treznem prevdanku, prepričan z ene strani, da se ljudje Džennarove vrste niso vajeni motiti, in z druge, da Skalabrino gnije na dnu njegove kleti, je dopuščal rade volje, da igra satan sam kako vlogo v tem njegovem nenavadnem pojavljanju.

Stopil je torej v svojo hišo, skrbno zaklenil vrata in se vrnil v pivnico, kjer je začel šteti izkupiček današnjega dne. Po tem opraviilu je šel v zadnjo sobo in obstal pred vrati, ki so bila v tleh.

»Ali je mogoče,« je ugibal sam pri sebi.

Trepetaje se je sklonil čez nje, kakor da se boji, da ga pozdravi kako ječanje iz globine.

Nato je dvignil vrata, odprl jih, pokleknil na tla in uprl pogled v črno globino.

Voda je bila po malem odtekla.

Toda na dnu je je bilo še vedno par čevljev visoko.

Bartolo se je sklanjal, bledega obraza... in skušal videti... Iskal je mrliča...

In ker ni mogel zagledati ničesar, se je okrenil,

da vzame svečo in gre pogledat.

Takrat pa je obstal, kakor pribit; lasje so se mu naježili od groze, oči so se mu odprle in zastrmele.

Tam v temnem kotu za mizo je slonel Skalabrino in ga gledal.

»Šanja se mi!« je zamrmral enooki.

»Torej!« je dejal Skalabrino mirno, »ali tako pozdravljaš starega prijatelja?«

»Vidim!... Slišim!...« je jecljal krčmar. »Ali sem res jaz, ki stojim tu?... Ali je res on, ki sedi tam za mizo?«

»Ali mi nič več ne ponujaš izvrstnega vina, ki ga imaš spravljenega v svoji kleti?« je povzel Skalabrino.

Vstal je ter stopil proti Bartolu.

Enooki se je odmikal korak za korakom, čim bliže mu je prihajal nasprotnik.

»Vrata v klet,« je dejal ta, »so odprta kakor nalašč. Treba se jih je samo poslužiti. Sicer pa te tvoj vrli pajdaš Sandrigo gotovo že nestrpnost pričakuje...«

Ironija Skalabrinovih besed ni bila nameravana; govoril je s popolno resnobo.

Ko je Bartolo prišel do stene, se je naslonil s hrbtom in iztegnil roke, kakor da hoče zarotiti kako pošast.

Skalabrino je stal tik pred njim.

Orjak je vztrepetal. Nasilni instinkti so se dramili v njem. Krčevito je stiskal ročnik svojega bodala; in že je v duhu videl Bartola, kako leži v krvi pred njegovimi nogami.

Toda premagal se je.

Zaklati to smrtnobledo, drhteče bitje, se mu je zdelo nekako gnusno in nizkotno.

Bartolu se je polagoma vrnilo nekaj poguma. Zajecjal je:

»Ako hočeš piti, prijatelj, sem ti pripravljen postreči.«

»Prekrasno!« je rekel Skalabrino s strašnim grohotom. »Voda iz Kanala? Hvala lepa!«

»Saj te nisem jaz vrgel v klet. Prisegam ti, jaz nisem hotel, nego Sandrigo; dopovedoval sem mu na vse načine, pa me ni maral poslušati. Jaz ti nisem hotel nič žalega, o tem si vendar sam prepričan...«

»Jaz tebi tudi ne,« je dejal Skalabrino.

»Torej... Kaj hočeš?... Česa iščeš tu?...«

»Prišel sem, da te ubijem, Bartolo.«

(Nadaljevanje sledi)

Najnovejši
modell

Damski
plašči

Dln 495
Dln 670
Dln 760
Dln 950

H.J. TURAD.
MARIBOR

ALEKSANDROVA
CESTA 7

Posetite

veliko razstavo

silk in narodnih motivov

Razstava odprta do 15. tm. Krasne stvari za božična darila. Velika dvorana kazine. 2904

Živi
karpi,

ščuke in lini se dobijo dnevno po najnižji ceni pri tvrdki

Ferdinand Greiner
Maribor, Gosposka ul. 2

Sobo-in črkoslikanje

izvršuje po ceni, hitro in okusno Frano Ambrožič. Grajska ul. 2. 2231

Fotografiram vse!

Portreti, brz slike, industrija, sport. Najnovejši aparati in svetlobne naprave. Novo urejen fotoatelj. Fotomeyer. Gosposka 39. 2286

Krasne pletene obleke

v veliki izbiri, po zelo nizki ceni prodaja: Pletarna M. Vezjak, Maribor, Vetrinjska ulica 17. 2319

Nove spalne in jedilne sobe, pulitirane, najmoderneje vzorce po ugodni ceni prodam. Mizarstvo Kompara, Aleksandrova c. 48. 2899

KAVARNA „EVROPA“

Od danes vsak dan ob 20. uri **elite predstava ruskega intimnega teatra umetniške trupe „Skomoroh“**, kateri Vam daje priliko se enkrat zadosti nasmejati. Program se menja dvakrat na teden. — Ob nedeljah in praznikih od 16. ure naprej rodbinske predstave. Toči se tudi odprti pravi pekerski renski rizling. — Za obilen obisk se priporoča **ravnateljstvo**

Zahvala

Povodom prerane smrti našega iskrenoljubljenega soproga, oziroma očeta, brata in strica, gospoda

Ignaca Kolariča

strojevodje

smo sprejeli številne dokaze iskrenega sočutja, za katere se prav srčno zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni prečistiti duhovščini ter „Društvu strojevodij“ za prelep venec in za obilno udeležbo tovarišev na zadnji poti, pevcem iz kurilnice za ganljive žalostinke ob domu in na odprtem grobu. Najsrčnejšo hvalo izrekamo tudi požarni brambi v Studencih in vsem, ki so rajnega počastili z venci in spremstvom na njegovi zadnji poti.

MARIBOR, dne 12. novembra 1929.

Žalujoči ostali

„AMERICAN HEATING“

je najpopolnejša in najbolj ekonomična trajna peč sedanosti. Na 100 m³ porabi v času 24 ur samo 4 kg koksa, s katerim se kuri. Že drugo leto so stroški poplačani! Ne zamudite, se poprej pri „American Commercial Agency“, Maribor-Krčevina, Praprotnikova ul. 200 prepričati!

Tovarniška zaloga perila in volnenih pletenin

2665

zato pri največji izbiri izredno nizke cene.

Samoveznice

čepice

klobuki i. t. d.

JOS. KARNIČNIK, Maribor, Glavni trg 11.

Izdaja Konzorcij „Jutra“ v Ljubljani: predstavnik izdajatelja in urednik: Fran Brozovič v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik Stanko D. Jela v Maribor